

fattige under denne regering, og at 90.000 børn lever i relativ fattigdom. Det er et resultat af regeringens og Dansk Folkepartis politik, og jeg går ud fra, at man står inde for den og siger: Yes, det er en del af vores politik.

Men det, jeg vil frem til, er at undgå, at ministeren igen kommer i problemer med forståelsen af, at vi kommer til at eje hele verden. Jeg forstår udmærket ironien og morsomheden i bemærkningen, men når finansministeren siger, at det er regeringens og Dansk Folkepartis ansvar, at vi har en så god og stærk økonomi, er der vel en enkelt lille parentes. Det er vel ikke regeringens ansvar, at oliepriserne er eksploderet, så vi får ekstra indtægter, og det er vel heller ikke regeringens ansvar, at det internationale opsving har gjort, at vi får ekstraordinære indtægter? Havde vi ikke haft dem, havde den katastrofe, som vismændene forudser vil ske, hvis skattestoppet fortsætter efter 2010, allerede indfundet sig. Men jeg er godt klar over, at det ikke er noget, jeg får finansministeren til at åbenbare for Folketinget, for så krakelerer hele glansbilledet jo.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen der er for så vidt ikke noget glansbillede, bortset fra at det kan konstateres, hvordan det rent faktisk ser ud. Uanset hvis og hvis og hvis og hvis, hvordan er det så gået? Er det gået, som regeringen har sagt? Har vi fået den stigning i beskæftigelsen, som vi har sagt – ja eller nej? Har vi fået det fald i ledigheden, som vi har sagt – ja eller nej? Har vi fået nedbragt gælden så meget, som vi har sagt – ja eller nej? Svarene er ja, for på alle områder er det jo gået bedre, end vi forudså.

Så må jeg sige igen, at skal man sammenligne, må man se på andre EU-lande, som vi kan sammenligne os med, for at finde ud af, hvordan Danmark ligger, og hvordan vi har flyttet os i sammenligning med de lande. Den bedømmelse tør jeg ikke give, for man kan jo ikke lide at høre den, men man kan jo se, hvad internationale institutioner egentlig siger om, hvor Danmark ligger på alle områder, f.eks. med hensyn til viljen til reformer og om det er fordelagtigt at investere.

Der er lange lister, hvor man kan læse, hvordan vi bliver bedømt udefra, og den objektive bedømmelse må vel netop være den, der kommer udefra. Sådan er det vel ligesom med stor kunst: Man træder tilbage fra billedet for virke-

lig at kunne se helheden. Det er vel også derfor, jeg lytter til det, der bliver sagt udefra, men jeg skal ikke selv give karakter.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er ingen uenighed i Folketinget om, at Danmarks økonomi er god og stærk, men det, vi diskuterer, er, hvem der har ansvaret for det, og hvad man som ansvarlig regering er nødt til at underbygge for at sikre, at man også er ansvarlig i fremtiden.

Det er i hvert fald helt åbenlyst – det fremgår især af vismandsrapporten – at denne regerings politik med skattestoppet er hamrende uansvarlig. Det kommer ministeren ikke uden om. Jeg ved godt, at vi ikke får nogen erkendelse, så diskussionen har ikke særlig stor værdi, men politikken er uansvarlig på lang sigt, og på kort sigt opstår der stigende modstand i befolkningen. Det er jo et svar i sig selv, så spørgsmålet er ikke, om man skal være enig eller uenig. Jeg er utrolig glad for, at vi har en stærk økonomi, men jeg har svært ved at give regeringen og Dansk Folkeparti ansvaret for, at vi har fået bedre forhold i Danmark.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kunne bare ønske, at hr. Ole Sohn ville sige følgende: Det er jo rigtigt, og jeg vil gerne medgive, at det, som regeringen sagde i november 2001, egentlig også er opnået, og det er rigtigt, at alle de, der mente, at det ville gå på anden vis, ikke fik ret. Det er jo rigtigt alt sammen, så jeg er også godt tilfreds.

Det er det samme med hensyn til aftalen om senere tilbagetrækning; her har vi kigget bagud og set på, hvordan det rent faktisk er gået. Levetiden var blevet længere, før vi traf beslutningen, så jeg er meget tilfreds, og lad os bare blive bedømt på vores gerninger. Lad os droppe det med at kigge frem, men lad os bedømme det, der rent faktisk er sket.

Jeg forstår det også sådan, at den økonomi, vi har i dag, altså ikke er hamrende forkert eller hamrende dårlig, så jeg vil være helt tilfreds, hvis vi kigger bagud og lader være med at diskutere så meget om 2008 og videre frem. Men jeg vil gerne diskutere 2007, for det er jo netop 2007, vi skal træffe beslutninger for i dag med ændringsforslagene.